

Praxis Et Brevis Declaratio Viæ Spiritvalis

Palma, Luis de la

Antverpiae, 1634

De peccatis venialibus, eorumque dolore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60472](#)

*sol, luna & alia sidera, clementa, cunctaque
animantium genera, & terra germina, de-
bitae vindictae loco, mihi seruiuerint ; ut
quo denique modo non absorbuerit me
dehiscens tellus, & mille infernos rese-
rans, in quibus perpetuas pœnas daturus
essem.*

De peccatis venialibus.

QVAMUIS peccata venialia homines gratiâ non spolient ; sunt tamen multa , quæ nos ad eorum odium & fugam excitant.

1. Sunt culpa & Dei offensa : quod iis , qui Deo placere student , sufficere debet.

2. Sunt maculæ & animæ turpes notæ : quæ pudorem & verecundiam incutiunt, quò minus coram Deo comparere , instar cuiusdam qui fuligine denigratus est, quis audeat.

3. Charitatis feruorem , & rerum spiritualium gustum minuunt, velut crassi prauisque humores sensus motumque vitiant.

4. Tol-

4. Tollunt omnem in Deum fiduciam. *Si cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam habemus.*

5. Feruorem minuunt, & vires efficaciamque orationis debilitant. Deus enim, non sine ratione, auxilia sua ei negat, quem tardum & negligentem in suâ voluntate explendâ inuenit. Threnor. c. 3. *Nos iniquè egimus, & ad iracundiam prouocauimus; idcirkò tu inexorabilis es. Opposuisti nubem tibi, ne transeat oratio.* Zachar. 7. *Et non audierunt: sic clamabunt, & non exaudiam eos.*

6. Disponunt ad lapsum in culpas mortales: nam homines vsu familiaritateque minorum, paulatim maiora contemnere incipiunt; & tandem eâ spiritus debilitate eneruati, grauioribus nequeunt resistere temptationibus.

Nota, non esse consultum, ut tota hora examini lapsuum nostrorum impendatur, neque etiam ut collocetur in expendendis iis quæ ad contritionem moueant, sed potius hæc semper sese mutuò comitentur.